

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Talousluottamusta pitää vahvistaa

Suomi ei ole toipunut muun maailman tapaan vuonna 2008 alkaneesta taloustaantumasta. Talouskasvu on jäämässä tänäkin vuonna vaatimattomaksi. Jos talous on kuluvankin vuoden taantumassa, on kyseessä Suomen taloushistorian pisimmästä yhtäjaksoisesta lamasta. Alkuvuoden talouskehityksen perusteella tämä on hyvin todennäköistä. Vuoden ensimmäisen neljänneksen aikana vaihtotase oli 1,2 miljardia euroa miinuksella. Heikko taloustilanne heijastuu kuluttajien talousluottamukseen. Tilastokeskuksen kesäkuun lopulla julkistaman tutkimuksen mukaan se on heikentynyt. Odotukset Suomen talouden tulevaisuudesta ovat varovaiset ja työttömyyden uskotaan lisääntyvän seuraavan vuoden aikana.

» Talous on suurten lukujen lisäksi myös mielialakysymys.

Viljelijöiden arviot oman taloutensa kehitymisestä ovat myös synkät. MT-mittauksen mukaan maatilojen talousodotukset ovat synkentyneet viime kesään ja talveen verrattuna. Kustannukset ovat nousseet samalla kun tuottajahinnat ovat laskeneet. (MT 3.7.)

Viljelijöiden ahdinkoa lisää, ettei käännöstä parempaa ole näköpiirissä. Kevään ja alkukesän sateet ovat viivästyttäneet kylvöjä ja hukuttaneet oraiteja. Viljelijöiden taloutta ovat heikentäneet laskevien tukien lisäksi laske-neet tuottajahinnat. Luonnonvara-keskuksen mukaan maataloustuot-teiden tuottajahinnat laskivat reip-paasti viime vuoden toukokuuhun verrattuna. Maidon tuottajahinta on laskenut vuoden aikana 16 pro-senttia, sianlihan ja rehuohran kuusi prosenttia ja naudanlihan kolmen prosenttia. Yksi suurimmista syitä tuottaja-hintojen laskuun on Venäjän asettama elintarvikkeiden tuontikielto. Pakot-teet ovat aiheuttaneet pelkästään suomalaiselle maataloudelle satojen miljoonien eurojen menetykset. Hel-

potusta ei ole luvassa, koska Venäjä päätti äskettäin jatkaa tuontikieltoa vuodella. Pakotteiden aiheuttama lasku on jäänyt suurelta osin viljelijöiden ja elintarviketeollisuuden maksettavaksi, vaikka edellisen hallituksen pää-ministerin Alexander Stubb (kok.) mielestä pakotteiden rasitukset piti jakaa EU:ssa tasaisesti. Silloisen maa-talousministeri Petteri Orpon (kok.) mielestä EU:n velvollisuus on korvata sen oman pakotepolitiikan aiheuttamat menetykset.

Tarvittavaa taloudellista solidaa-risuutta ei ole kuitenkaan EU:sta löytynyt. Taakan jakamisen sijaan EU-maiden tuottajat ja elintarvike-teollisuus joutuvat nyt kilpailemaan entistä kovemmin keskenään kaupan hyllytilasta. Tämä on omiaan kasvat-tamaan kaupan entisestäänkin vahvaa asemaa elintarviketjetjussa.

MTK:n puheenjohtajan Juha Mart-tilan mukaan ei ole oikein, että yksi ammattikunta joutuu maksamaan lä-hes yksin kansainvälisen pakotepoli-tiikan seuraukset. Päättäjien pitääkin Marttilan mielestä viimeistään nyt herätä tekemään kaikkensa suomalai-sen ruuantuotannon kannattavuuden parantamiseksi.

Oman lisänsä viljelijöiden ahdinkoon tuo kaupan isojen keskusliikkeiden aloittama ruuan alennusmyynti. Vaikka kaupan edustajat vakuuttavat, että alennusmyynti rahoitetaan tinkimällä kaupan omista katteista, valuvat vaikutukset elintarviketjetjua pitkin maataloille asti.

Tuottajien ja kuluttajien saman-suuntaiset odotukset talouden kehitty-misestä ovat huolestuttavia ja omiaan ruokkimaan taantumaa. Talous on suurten lukujen lisäksi myös mieliala-kysymys.

Talouden suunnan kääntämisessä avainasemassa ovat nyt pääministeri Juha Sipilän (kesk.) johtama hallitus ja työmarkkinajärjestöt. Niiden pitää pystyä kovien talouspäätösten lisäksi valamaan suomalaisiin uskoa ja luotta-musta tulevaisuuteen.

Luottamuksen syntyä auttaa huo-mattavasti, jos kaikkia kohdellaan päätöksissä oikeudenmukaisesti ja kaikki pidetään mukana.

VIERAILIJA

Asiantuntijat menneisyydestä

Uskontoihin liittyy varsinaisten pyhien kirjojen – Raamatun, Koranin ja muiden – lisäksi suuri määrä muita objekteja, sää-döksiä ja tapoja, jotka eivät per-rustu suoraan pyhiin kirjoihin.

Vaikka pitäisiikin näitä uskon-tojen pyhiä kirjoja Jumalan sa-nana, joka muuttumattomana on kirjattu ylös ihmisten luet-tavaksi, sama ei enää missään nimessä koske muuta tapakult-tuuria. Jo itse peruskirjoissa on keskenään ristiriitaisia tai vähintäänkin tulkinnanvaraisia sääntöjä ja objekteja.

Onhan sekin sinänsä aika kumma, miten erilaisia käsi-tyksiä ja tapoja jo yhden pyhän kirjankin pohjalta syntyy. Ver-tailkaa nyt vaikka ortodoksien, luterilaisten ja roomalaiskato-listen erilaisia palvelusmenoja ja käytäntöjä. Erilainen Raamatun tulkinta on aiheuttanut sotia, ja ihmisiä on vainottu, kidutettu ja tapettu vääränlai-sen uskonsa vuoksi.

Aiheen tähän juttuun sain nimenomaan Helsingin metro-poliitta Ambrosiuksen ja arkki-

piispa Leon erilaisesta suhteu-tumisesta kirkon traditioon. Sehän puhkesi suoranaiseksi riidaksi, kun luterilainen piispa Irja Askola pääsi käymään ortodoksisen kirkon alttarissa.

Suuri osa uskontojen tapa-kulttuurista ja rajoittavista määräyksistä perustuu tradi-tioihin, joiden alkuperä saattaa olla hyvinkin epäselvä.

Asia on polttava muun muassa Islamin pyhän sodan tulkinnas-ta, naispappeudesta tai katolis-ten kirkon pappien selibaatista keskusteltaessa. Ortodoksinen kirkko on pappien naimahom-mien suhteen puolivälissä ka-tolisten ja luterilaisten välissä: pappi saa olla naimisissa, mutta piispan pitää olla leski tai nai-maton.

Arkkipiispa Leo vetoaa kir-kon kanoneihin. Ne ovat juuri sellaista säälää, joka on syntynyt jonakin tiettyinä aikana kannanottona juuri silloin ajan-kohtaiseen kysymykseen, tai yksittäisten kirkon isien omia pohdintoja, jotka joku muinai-

nen kirkolliskokous on viral-listanut.

Maailma on ollut totaalisesti erilainen joskus 1 000 tai 1 500 vuotta sitten, ja asiat, joita silloin on jouduttu pohtimaan,

» Suuri osa uskontojen tapakulttuurista ja rajoittavista määräyksistä perustuu traditioihin, joiden alkuperä saattaa olla hyvinkin epäselvä.

voivat olla täysin vailla koske-tusta nykytilanteeseen. Ne ovat syntyneet maailmassa, jossa orjuus oli sallittu ja hyväksytty tapa, maata hallitsivat itseval-tiaat ruhtinaat ja kuninkaat, ihmisen syntyperä ratkaisi, mihin hän pystyy ja pääsee.

Naiset olivat alistetussa ase-massa; sodat ja väkivalta olivat arkipäivää, lapsikuolleisuus oli kymmeniä prosentteja. Ihmisten elintaso, sivistys-taso ja mahdollisuudet liikkua ovat täysin erilaiset kuin silloin. YK:n ihmisoikeuksien julistus on paljon parempi lähtökohta ihmisten sosiaalisten kontaktien ja käyttäytymisen ohjaamiseen kuin vanhat kanonit.

Mistähän sellainen ajatus oikein kumpuaa, että joskus yli tuhat vuotta sitten eläneet kirkkoisat olisivat olleet vii-saampia ja kaukonäköisempiä kuin nykyiset oppineet? Onko takana vain se (vanhojen!) ihmisten käsitys, että ennen kaikki oli paremmin?

Jos se pätee uskonnoissa, niin kai sitten pitäisi sama käsitys omaksua muuhunkin elämään: heittää tietokoneet, sähkö, puhelin, autot ja lentokoneet pois saatanaan keksintöinä, jot-ka vain houkuttavat laiskaan elämään ja pois herran nuh-teesta.

Tukholmaan ja Tallinnaan matkattaisiin kaleereilla, joita orjat ja rikolliset soutaisivat. Ruoskiminen, teillipyörä ja muu kidutus olisivat oikeusistun-noissa arkipäivää ja noituudesta epäillyt heitettäisiin raajat sidottuina veteen: jos kelluu, pannaan roviolle, jos hukkuu, on viaton mutta pääsee suoraan taivaaseen.

Valtaa pitävät joko perimällä tai sotimalla oikeutensa hank-kiheet ruhtinaat, joita piispat kumartavat. Vaalit unohdetaan, yksinvaltainen tyrannyia tilalle! Tuosta maailmasta kanonit ja valtaosa kirkkojen ohjeistosta on peräisin.

SEPPÖ VUOKKO
luontokirjailija
Savitaipaleelta
seppo.vko@pp.inet.fi

LEHTIKATSAUS

Venäjälle paheksuntaa

Karjalainen paheksuu Venä-jän käytöstä Etyj-kokouksen valmisteluissa.

”Venäjä ylitti rajansa val-loittamalla Krimin ja rikkoo yhdessä sovittuja pelisääntöjä osallistumalla Itä-Ukrainan sotaan. Venäjä on myös kerta toisensa jälkeen eri puolilla Eurooppaa mutta erityisesti Itämeren alueella toiminut epäluoloja ja pelkoa herättä-västi.”

”Venäläisiä huippupoliitik-koja ei ole siis asetettu EU:n matkustuskieltoistalle vähäi-sistä syistä.”

”Etyjin yleiskokouksen ku-tistuminen on huolestuttavaa tietysti erityisesti siksi, että Etyj on ollut ainoa toimija, jolle Venäjä on antanut ylipää-tään minkäänlaisia mahdolli-suuksia toimia rauhan välittä-jänä ja edistäjänä Ukrainassa. Tulokset ovat olleet laihoja, mutta niitä on kuitenkin ollut.”

Kotona paras

Kouvolan Sanomien kolum-nissa **Elina Iiskola** kertoo, että palaaminen Kuusankos-kelle kannatti. Oli hyvä käydä muualla toteamassa, että koti-paikkakunnalla onkin viihtyi-sämpää.

”Kun ystäväni tarvitsi kämppistä Vantaalle, suostuin heti. Viimeistä muuttokuor-maa pakatessa, mesosin, että tänne en palaa koskaan.”

”Vantaalla ja Helsingissä auessani kuitenkin huoma-sin, että ruoho ei aina ole ai-dan takana vihreämpää.”

”Maksamme mieheni kansa kolmista vuokraa saman verran kuin mitä maksoin yk-sin pikkuyksiöstä Helsingissä.”

Huolta maksu-häiriöistä

Etelä-Suomen Sanomat on huolissaan maksuhäiriöistä.

”Pienirytykset valittavat, että varsinkin isojen maksaji-en rahat viivpyvät.”

”Pari vuotta sitten valtio puuttui pikalainojen kohtuut-toimiin ehtoihin. Lainojen kus-tannukset alenivat, ja lainojen saatavuutta rajoitettiin.”

”Nuorimpien aikuisten maksuhäiriömerkinnät ovat kääntyneet selvään laskuun. Maksuhäiriöiden kokonais-määrän kasvukin on taittunut, mutta vastaavasti euromäärät ovat kasvaneet.”

”Maaliskueen lopussa saa-vutettiin uusi ennätystaso, kun rekisterissä oli lähes 369 000 suomalaista.”

RAHIKAINEN

TOIMITTAJALTA

Maanikko ja sääntöhullu vääntävät TTIP:stä

Viellä viime vuonna näytti siltä, että Euroopan ja Yhdys-valtojen välinen transatlanttinen vapaakauppasopimus eli TTIP voisi kilpistyä niskaansa lentäneen mittavaan kuramäärän alle.

TTIP kuitenkin nousi, jos ei aivan kuten feeniks tuhkaista, niin ainakin kuin lokki yhdyskuntajätteestä: Sen puolustajiksi ovat nousseet monet isokaloiset sedät ja lobbauksjärjestöt MTK mukaan luettuna.

Aimo Vainio totesi kolum-nissaan (MT 27.3.), että asiasta kannattaa nyt neuvotella, sillä ”oikea kysymys ei ole, tuleeko sopimusta vai ei. Se tulee.”

Tässä siis nyt suunnitellaan kauppaa kahden veljeksen välillä, joista toinen on pak-komielteinen sääntöhullu ja toinen tarkkaavaisuushäiriöi-nen maanikko, jolle enemmän on aina enemmän.

USA on maatalouskaupas-sa isoveljen asemassa: Se vie maailmalle enemmän viljaa kuin kolme seuraavaksi suur-rinta viejää yhteensä.

EU vie kuitenkin tällä hetkellä enemmän maatalous-tuotteita Yhdysvaltoihin kuin

Yhdysvallat EU-alueelle.

Viennistä valtaosa on alkoholi-juomia kuten viinejä. Tästä Suomen osuus mitataan arvatenkin pisaroissa.

Tilanne voi keikahtaa radi-kaalisti päällelleen, jos – tai kun – sopimus toteutuu.

EU:n parlamentin teet-tämän arvion mukaan 25 prosenttin lasku tullitariffeissa kasvattaisi maataloustuottei-den tuontia Yhdysvalloista EU-alueelle 120 prosenttia vuoteen 2025 mennessä. Erityisesti naudanlihan, eta-nolin, viljan ja siipikarjanlihan tuonnin odotetaan kasvavan. Vientiin vuorostaan lähtisi maitotuotteita, alkoholi-juo-mia ja korkean jalostusasteen erikoistuotteita.

Haasteena sopimisessa on, ettei veljeksillä ole mitään yhteistä.

Isoveljestä luonnonsuojelu on luonnonsuojelua ja maata-lous maataloutta ja kumpikin hoidetaan omalla alueellaan. Pikkuveli uskoa, että myös maatilat ovat osa ympäristöä.

Isovelji kokee, että raktapa-miinin kaltaiset kasvuhormo-nit ovat ok, vaikka sikäistä vähän

spasmeja saavatkin, karja kasvaa maissilla ja kanan voi pestä kloorilla.

Ruuantuotantoa ei kannata mitata laadulla vaan kaloreilla, ja geenimuuntelu on työkalu muiden joukossa.

Pelkoni on, että ongelmat vyörytetään kauppoihin.

Voisin siirtyä järsimään ruohoa takapihalta, jos edellä mainitut dilemmat päätetään antaa kuluttajan ratkaistavaksi huonojen alkuperämerkintö-jen kera.

Kaikki tietävät, että hinta, rasva ja sokeri lopulta voitta-vat isossa mittakaavassa muut arvot.

Investointisuojaon ongel-mat saatiin rummuttamalla neuvottelupöydälle.

Seuraavaksi on löydettävä todisteita sille, ettei Euroopan kallis maatalouspolitiikka ammu vapaakaupassa omaan jalkaan.

Myös omavaraisuuden säilymisestä on huolehditta-va. Maatalouden ylijäämän käyttäminen vallan välinee-nä on Yhdysvalloille tuttu kiristysmuoto, jota on testattu niin Vietnamiin, Chileen kuin Iraniinkin.

Vapaakauppa on reilu ratkaisu vain, kun säännöt tuotannolle ovat edes autta-vasti samat. Nyt yhteistä on hyvin vähän.

Sopeutuakseen uuteen markkinatilanteeseen jom-mankumman on muututtava.

Maailma ei ole entisensä, jos se on pienten tilojen ja en-nalta varautuvan maatalouden Eurooppa.

TUULIKKI VIILO
sposit:tuulikki.viilo@mt1.fi

Rohkeita tiennäyttäjiä

Suomen maataloilla tehtiin viime vuonna yhteensä 500 suku-polvenvaihdoista. Luku on melko pieni – ala on vaikeuksissa, eikä moni viljelijä edes uskalla suositella ammattia lapsilleen. Tilanpidon jatkajat ovatkin rohkeita tiennäyttäjiä, joita Suomi tarvitsee.

Viljelijäperheen lapsiksi syntyy jokseenkin saman verran tyttöjä ja poikia. Silti vain joka kahdeksas jatkaja on tytär (MT 3.7.). Yrittämisen into ja halu ratkaisevat lopulta menestyksen. Sukupolvenvaihdos ei ole sukupuolikysymys.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.